

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 26/2025-4

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 12C/186/2003 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. januára 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho práva na spravodlivý proces rozhodnutím okresného súdu uvedeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje zrušiť napadnuté rozhodnutie a vrátiť vec na ďalšie konanie.
2. Sťažovateľ uvádza, že napadnutým rozsudkom okresný súd zrušil právo spoločného nájmu bytu a za nájomcu a člena družstva určil odporkyňa. To napriek tomu, že odporkyňa opustila spoločnú domácnosť a náklady obstarania nájmu bytu znášal sťažovateľ. Odporkyňa mu do dnešného dňa nezabezpečila náhradný byt, hoci jej túto povinnosť okresný súd v napadnutom rozsudku uložil. Sťažovateľ je aktuálne starobný dôchodca, „z ktorého právny štát urobil bezdomovca“. Závery napadnutého rozsudku považuje za svojvoľné a neudržateľné.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavná sťažnosť je neprípustná. Sťažovateľ ňou totiž napáda rozsudok okresného súdu, čo je rozhodnutie súdu prvého stupňa napadnutelné odvolaním ako riadnym opravným prostriedkom. Sťažovateľ teda bol oprávnený podať proti napadnutému rozsudku odvolanie a v takom prípade by jeho právu na spravodlivý proces poskytoval ochranu súd druhého stupňa (krajský súd). Ak by nebol úspešný ani na krajskom súde, prichádzalo by do úvahy podanie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Až po neúspechu s dovolaním by sťažovateľ

mohol uvažovať o podaní ústavnej sťažnosti proti v poradí poslednému rozhodnutiu v označenom konaní, teda proti rozhodnutiu dovolacieho súdu.

4. Sťažovateľ však netvrdil ani nepreukazoval, že by v predchádzajúcom odseku uvedené opravné prostriedky využil. Ústavný súd tak nepovažuje za preukázané, že sťažovateľ splnil podmienku prípustnosti jeho ústavnej sťažnosti normovanú v § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) tým, že pred podaním ústavnej sťažnosti vyčerpал právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd. Preto je potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

5. Ústavný súd dodáva, že ústavná sťažnosť neobsahuje viaceré zákonom ustanovené náležitosti. Sťažovateľ nie je právne zastúpený, hoci mu to § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde ukladá. Nepožiadal ani o ustanovenie právneho zástupcu z dôvodu jeho majetkových pomerov, tak ako to predpokladá § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde. K ústavnej sťažnosti sťažovateľ napriek príkazu obsiahnutému v § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde nepriložil kópiu napadnutého rozsudku okresného súdu. Ústavný súd vyhodnotil ako procesne neefektívne vyzývať sťažovateľa na odstránenie uvedených nedostatkov, pretože aj v prípade, že by ústavná sťažnosť spĺňala požadované náležitosti, bolo by nutné ju odmietnuť ako neprípustnú.

6. Odmietnutie ústavnej sťažnosti má za následok, že bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch formulovaných sťažovateľom (príkaz konať, vrátenie veci na ďalšie konanie).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2025

Robert Šorl
predseda senátu